

BALLO BERENBURG – “Ik en de dingen die mijn handen doen”

Ballo Berenburg was filosoof. Hij bleef vooral onbekend door zijn extreem slechte en nogal overduidelijk door zijn eigen frustraties gekleurde aforismen die hij bundelde onder de naam ‘Een aforisme is een soort knoop in een zakdoek die je er nooit meer uitkrijgt omdat hij te heet gewassen is.’ Een voorbeeld van deze aforismen: “Als een pauw vijf keer klaar komt, is hij moe.” Dit gedicht stamt uit zijn lichaamsdelen-periode, in die tijd ontwikkelde hij een theorie die eruit bestond dat hij geloofde dat men bepaalde sociale tendensen positief kon beïnvloeden door een bepaald lichaamsdeel te strelen.

Neuspeuteren

76

Vingeren

3131TT

Haar goed doen

Vlaardingen

Roeren in de yoghurt(met een lepel dan, bedoel ik)

Zuid-Holland

Gebakken ei omdraaien(AU!)

Zuid

ehm..euh..ehm..heh heh..

Holland

Boter karnen(ja, dát vind ik leuk)

Nederland

Aan mijn elleboog krabben

Europa

Met de palmen tegen elkaar aangevouwen onder mijn hoofd liggen als ik slaap

Trusten

RJSEVO BROMVITSZ – “De allerslechtste limerick aller tijden.”

Toegegeven, in de Nederlandse vertaling(De Grote Een, 1960) blijft weinig over van het tijdsbeeld dat in het oorspronkelijke gedicht wordt geschetst van het Moskou van begin negentiende eeuw.

Er waren twee boterhammen uit Philadelphia

En er balkte een ezel om melk: IEJA!

Toen nam ik een hap

Echt waar, 'tis geen grap

Uit een broodje gekocht in de HEMA

DE BUBBELEBIM – “De Bubbelebim vs. Multatuli”

Van de maan af gezien zijn we allen onzichtbaar.

SIM SALA BUBBELEBIM – “Het Haperend Ver Licht”

Friemelend tot het licht aan gaat

*Een kleien ex-aristocraat
Die schaatsenrijden nooit verleerd
Al spreekt hij paard nog uit als 'peerd'*

SIM SALA BUBBELEBIM – “Zonder titel”

*Vandaag wil ik schreeuwend van de leuning glijden
mij zijdelings mijn waardigheid laten ontstelen
stel u daarbij een heupzwaai voor
mij opgelegd door het hoofdkantoor
waarop ik dus glijdend, achterwaarts,
mijn stembanden beproef*

SIM SALA BUBBELEBIM – “Lief vest, taai yang”

*Zwerfvuil kocht verkeerd
Om en na gebruik
Sterft in een hoek
Weer een soort tovergeluid
Het heeft zo 'n haast*

FERDINAND FER DINANT – “Het twee-minuten gedicht”

Uit de serie Vergeten Dichters, een gedicht van Ferdinand Fer Dinant, ook wel Vergeetachtige Ferdy genoemd:

*Ik ben in rijmen zo ontzettend slecht
Dat ik niet eens meer weet wat ik zojuist heb gezegd*

Dit gedicht noemde hij destijds "Het twee-minuten gedicht". Bij voordracht liet hij vaak tussen de twee zinnen een stilte van twee minuten vallen.

ALFONS FONTONIJN – “Mijn moeder was navelstreng”

Van de bovenste plank gevallen, Alfons Fontonijn. 'Een dichter gevangen tussen twee haakjes', zoals hij zichzelf placht te omschrijven. Zijn werk bestaat uit sentimentoneel en hyperbowling(*).

*MIJN MOEDER WAS NAVELSTRENG
Twijfelend at ik mijn lachende koeien
De vingerhoed streelde het ezelsoor
Kinderboekjes konden mij toen al niet boeien
Daar was mijn geboorte te lang voor*

(*) = Dermate grote stylistische overdrijving dat men de glazen van het eigen luchtkasteel inkegelt.

DE HONDERDDERTIGERS – “Kattenbelletjes”

De honderddertigers was een groep bejaarden die zichzelf uitriepen tot nieuwe literaire stroming. Grappig initiatief maar gelukkig totaal niet serieus genomen. Ze blonken uit in het letterlijk opschrijven van conversaties.

En nu is het welletjes.

-Nietes.

Goed, dan niet. Maar als het niet welletjes is wat is het dan wel?

-Het is belletjes, kattenbelletjes.

Wel heb ik jou daar! Kattebelletjes?

-Ja, kattenbelletjes.

Ach heremijntijd, kattebelletjes!

-Ja, kattenbelletjes.

Mijn God, kattebelletjes.

-Ja zeg, ik blijf het niet zeggen, kattenbelletjes.

Jawel, je blijft het wel zeggen, je zegt het de hele tijd. (kattebelletjes)

-Al goed, al goed, nu is het welletjes.

Yes! Zie je wel, heb ik het niet gezegd.

-Jawel, je hebt het wel gezegd. Dat zei ik toch.

-Nee, je vroeg of je het NIET gezegd had.

Nou, ik HAD het toch ook gezegd.

-Ja, en daarom heb je het dus niet NIET gezegd.

Nou goed, maar ik had in ieder geval gelijk.

-Jaja, maar je HEBT geen gelijk.

Welles.

-Nietes.

Welles.

-Nietes.

Welles.

-Nietes.

~Verdorie jongens, ik probeer te lezen, nu is het welletjes.

-Nietes.

~Welletjes.

Nietjes.

~Welletjes.

MERLIJN HORLOGEKIJN – “Tovergoochelaar”

Een liefdesgedacht* van dichter/goochelaar Merlijn Horlogekijn(1833-1863 en 1884-1961). Geschreven voor zijn mysterieuze, in nevelen gehulde verdwijning in 1863.

TOVERGOOCHELAAR

Ik hoest een rookgordijn uit mijn mouw

Omdat ik van je hou

* = gedacht: een (nog) niet geschreven gedicht, bestaat alleen in het hoofd van de dichter.

LUITENANT INDENHAND – “Met twee woorden.”

Leraar klassieke talen in het begin van de tweede helft van de vorige eeuw. Zijn bundels “Klassikitaal” en “Hahaha, een mythe doorsagen” zijn terecht totaal onopgemerkt gebleven. De Bubbelebim zijn zonder meer de grootste bewonderaars van de luitenant.

*De beleefdste man van ons halfrond
Stond gisteren naakt bij een afgrond
Het klinkt nu wat raar, maar zo stond hij toen daar
In zijn linkerbeen had hij een vleeswond.
Die snee deed hem duidelijk zeer
Hij was vastgebonden en eer
Ik vroeg wilt u los? knikte hij erop los.
Ik schrok en zei streng: Ja menéér!*

MENEER JANSSON – “Verroest”

Eén van de Honderddertigers(zie onder de H) die zelfs binnen zijn eigen stroming niet serieus genomen werd. Uit het volgende ‘gedicht’ moge duidelijk zijn waarom. ‘Hij kon niet normaal doen’, zeiden zijn tijdgenoten over hem. Wel de meest productieve van de honderddertigers.

*-Psst, er zit roest in je haar.
~Dat interesseert me geen haartje! Ik bedoel, dat kan me geen haar schelen!
-Nou, gelukkig maar. Dat scheelt mij ook weer een reet.
~Dus het roest jou ook aan je haar?
-Ja.
~Pfoe, dat scheelde maar een reet.*

MENEER JANSSON – “De gniffelaar”

Een zelfportret van Meneer Jansson. Uit zijn werk spreekt een enorme vitaliteit en levensvreugde die hij met niemand kon delen. Hij was erg alleen en ontzettend gelukkig.

*Een van de twee beste driewielers ter wereld viert morgen zijn vijfde verjaardag vanaf zes uur. 'Nou en', zult u denken. En dat is terecht, want waar gaat dit in godsnaam over? Over een van de twee beste driewielers. Nou vraag ik u! Of nee: Nou vraag ik u? Of misschien beter: Vraag ik u nou?
U: Ja, nu vraagt u mij.
Ik: Wat vroeg ik u dan?
U: U vroeg mij of u mij nu vroeg.
Ik: Oh, en?
U: U vroeg mij net inderdaad.
Ik: Aha, en nu?
U: Nu vraagt u mij weer.
Ik: Wat vroeg ik dan?
U: Of u mij nu net weer vroeg.
Ik: Nu of net?
U: Nu net.*

Ik: Zojuist?

U: Inderdaad.

Ik: Haha

U: ??

Ik: HAAAA

U: Euhm..

Ik (terwijl ik verbijsterend wegloop): Hihihih

U (blijft verbijsterd achter)

Ik heb de hele verdere weg naar huis in mijn vuistje gegniffeld.

Sorry daarvoor, ik kon het niet laten.

KRUI KRIPPEVELLY – “Hitte”

(Krui Krippevelly, een pseudopseudoniem(hij heette écht Krui Krippevelly) voor Jan Schrijvers, was een ontdekkingsreiziger die vooral veel hippe stranden en onbekende sauna's bij mensen thuis heeft ontdekt. Deze zijn allen uiteraard niet naar hem vernoemd maar hij putte zich uit in het promoten van zijn ontdekkingen. Hij stierf afgelopen jaar helaas aan een te strak zittend zweetbandje.)

Lezers.

Onderwijl u leest over mijn bezigheden heden op het zonnige strand, zit ik alweer lang en breed(en dat terwijl ik kort en smal ben!) in de sauna te schrijven. Ik ben me toch een heetgebakerd mannetje! Hete bakerpraatjes van de gebakken tong! Waarschijnlijk praat ik zo snel omdat ik mijn kruit wil verschieten voor het in de fik vliegt. Mijn laatste oortje versnoepen voor het op mijn tong gesmolten is! Ik heb zo ontzettend veel te vertellen dat ik mijn enthousiasme koel op uw frisse onbegrip, uw koele desinteresse of uw ijzige kritiek. Over het strand dus het vorige(het volgende: de sauna, als ik er de tijd voor vind):

Zonzand

Zeven open-ingen

Scheef zingen over Holland

Hoeken van holle landen verenigt u!

Hoort Zand het voort!

Aan zee verzand ik in golvernij

En steek een joint van ebbevloer in de branding

Ondertussen dus(terwijl u las en ik was):

Of ik nog tijd had om iets over de sauna te zeggen? Nog net, voordat de pen uit mijn handen smolt. Ik ben over de valreep gestruikeld en mij ontviel het volgende:

Saunalogie is hete wiskunde

Symmetrisch zweten wij onze

Handdoeken van hout vol

Dampende kringen van schaamte

Stomen

*Mijn piemelnaaktheid verhullend
Uit mijn kruis*

ANNE NONIEM: “Kortom: Onderlangs!”

Anne Noniem was een extreem verlegen meisje dat uit alle macht probeerde om niet op te vallen. Logischerwijze viel ze daarom juist ontzettend op. Desalniettemin is het haar, door gebrek aan enig talent, gelukt een totaal vergeten dichteres te worden.

*Als ik er even tussendoor mag?
Dan wals ik over jullie heen
Ach, geen plaats meer achterin?
Dan kom ik overdwars
Waar zitten jullie toch binnendoor?
Ik sta erop!
Maar ik zit er naast
Hoe kom ik nu om jullie heen?*

SVEN VAN O'DARO – “Jeugdherinnering”

O'Daro is misschien wel de meest vergeten dichter allertijden. Zelfs tijdens zijn leven waren mensen hem al vergeten. Zijn vader was Ferdinand Fer Dinant (*zie onder de F*), ook wel Vergeetachtige Ferdy. Zijn moeder is onbekend omdat Ferdinand haar na de geboorte van Sven in het ziekenhuis is vergeten. Sven is hij daarna tijdens een voordracht kwijtgeraakt. Van het verdere verloop van Sven's leven wisten wij ooit veel af maar helaas zijn we alles vergeten. Er is ooit een biografie over hem geschreven maar de uitgever(wiens naam mij even ontschoten is) vergat het boek uit te geven.

*Een jaar of vijf ben ik nooit geweest
Liever peuterde ik patatjes uit mijn piemel*

*Wankel in mijn middenrif
en wonderwel ontkleed
zo leek voor mij de trap een vleugel
en de haringkraam een scheet*

*Niet dat ik veel vis gegeten heb destijds
daarvoor was mijn maag teveel verdraaid
Verdorie, dat ik dat nog weet
en dat mijn voet jouw tenen aait*

*In steden liepen vaak nog hoofden aan
en waren ratelslangen net ontstaan
Vandaar ook ben ik niks vergeten
en heb ik loden sloffen aan*

SVEN VAN O'DARO – “Onvergetelijk!”

*Mijn onvergetelijke ik onthoudt mij van het echte denkwerk
Het diepe onderzee-denken
Ik onthoud mij door mijzelf de vergetelheid te onthouden
Was ik maar zo vergetelijk
Dan wist ik het niet meer
Maar nee
Ik is onverbeterlijk, achterlijk onvergetelijk*

PROFESSIUS T. TAAL – “Zonder titel”

*Verlangend leef ik vier seizoenen in een dag.
En 's avond dank ik dat dat mag.
En 's ochtends neem ik mij weer voor
Om te leven volgens 't hoofdkantoor.
Maar al 's middags slaat de zomer om.
En waan ik mij in luchtballon.
Zuchtend kijk ik om me heen.
En traan ontmachtigd om me heen.
Maar dan vanuit die luchtballon
zie ik het tweekleurgazon.
Zwart en wit en poep en plas
en iedereen loopt daar uit de pas.
Dan prik ik en kom wieder down
en gedraag mezelf als een clown.*

PROFESSIUS T. TAAL – “Gedicht over de Beijerlandse Laan”

BEDER EN ALLA IN JAS

*Beren in de allajas
alla in de Berenjas
lea in leren Badjas*

PROFESSIUS T. TAAL – “Ook shit betekent poep in het Nederlands(een gedicht over uitsterven)”

*tru klel wof grippy it it it
ponko sli esto ni piekeldook
wet greft linko al toe un SHIT
waarnde el Kwanto kwast Dikkie OOK*

ERIK VANNNNNN – “Fragmentarisationeel Toneel”

Toneelschrijver Erik Vannnnnn(met driedubbel N) kwam nooit verder dan een aantal regels. Wij van de Bubbelebim beschouwen hem daarom als uitermate-vergeten dichter. Dit is één van zijn eerste gedichten en het lijkt wel of hij zijn eigen falen voorspelde in de titel.

*"Het is zwaar eten op een lege maag",
dacht hij, kauwend op de kiestoon van zijn geweten.
Hij koos ervoor
zijn maag te tonen uit wat voor hout hij gesneden was
en kauwde langzaam maar zeker
(en zonder te slikken)
op een stuk zoethout.
"We houden het niet zoet vandaag",
dacht hij weer
(hij kon het weer denken).
En inderdaad,
de eerste druppels zure regen daalden op hem neer.*

MAXIM WISMAN – “Onbeantwoorde Liefde”

De grootste romanticus onder de honderddertigers. Hij zat hele dagen in zijn schommelstoel te kwijlen en met vrouwelijke types te bellen. Dit is een van zijn meer heldere momenten: Ping!

*Heb je misschien zin om op te nemen?
Ja, maar bel je me dan ook weer eens?
Ja, maar mijn telefoon is soms roodgloeiend.
Kun je hem dan niet overspreukelen met iets koude?
Ja, maar was dat niet jouw taak?
Ja, maar ik besta toch helemaal niet?
Ja, maar dat betekent niet dat je mijn oproepen onbeantwoord hoeft te laten!
Maar ik heb toch niet voor niks een voicemail?
Ja, maar luister je die ooit wel eens af?
Ja, maar je zegt altijd hetzelfde!
Zeg ik altijd hetzelfde?
Ja, maar dat geeft niet, want ik versta je toch nooit.*

*Hou je eigenlijk nog wel van me?
Ja, maar eh...*

SIEME ZIJM – “Kritiek”

Een acrobaat/junkie die erg gefrustreerd was over zijn mislukte loopbaan als dichter. Overleden in de trapeze aan een overdosis.

*Zie hier de halve gare
die lovend van u spreekt
Hij kwijlt terwijl hij lachend
uw miskenning doorbreekt
Ik zou hem er voor danken
mocht hij hier naast me staan
Maar hij is bang voor planken*

*en om daar op te gaan
Het zweet dat druppelt langzaam
Maar zeker van zijn hoofd
Wanneer hij mij van ieder
zelfrespect beroofd*